

Herbst Zoltán:

ZÁPOROD ALÁ FEHÉRET

Szeretnék aludni friss fehérségben

hó és gyolcs ,

a melled télen

és számba tömném öklömet

mint a megijedt

sírni sem merő gyerek

záporod alá feszület-tartásban állnék

de csak hold köp rám esőt

villám gyujtogat

hová futnak velem megvadult

lovak?

HÖÖÖ! megálljatok!

nem égnek még a záporok

hogy koponyám már csak jel legyen

szénnél nem fehérebb hamleti

rejtelem

Nem égnek a záporok

csak felverik a halott

mellében a csendet

ő kiáltozott